یادداشت

تاب‌آوری سیاسی؛ روایتی از اعتماد، عدالت و امید

ادامه از صفحه اول

عامل سوم، امید به آینده است. انسان‌ها توانایی بالایی در تحمل دشواری‌های موقت دارند، اما تحمل شرایطی که پایان آن نامشخص باشد بسیار دشوارتر است. هرچه افق آینده روشن‌تر و قابل پیش‌بینی‌تر باشد، جامعه آمادگی بیشتری برای مشارکت در عبور از بحران خواهد داشت. به همین دلیل، ارائه چشم‌انداز و ترسیم مسیر خروج از بحران، یکی از مهم‌ترین وظایف حکومت‌ها در شرایط دشوار است.

بر این اساس، می‌توان گفت تاب‌آوری سیاسی نوعی قرارداد نانوشته میان دولت و جامعه است؛ دولت از مردم انتظار همکاری و مشارکت دارد و مردم نیز از دولت انتظار صداقت، عدالت و پاسخ‌گویی دارند. تا زمانی که این قرارداد حفظ شود، امکان عبور از بحران‌ها وجود خواهد داشت؛ اما هرگاه یکی از طرفین احساس کند طرف دیگر به تعهدات خود پایبند نیست، فرسایش اجتماعی آغاز می‌شود.

از این منظر، یکی از مهم‌ترین پرسش‌ها برای سیاست‌گذاران در شرایط بحران آن است که چگونه می‌توان از تاب‌آوری سخن گفت بدون آنکه این مفهوم به معنای تحمیل سختی از بالا تلقی شود؟ پاسخ در تغییر زاویه نگاه به تاب‌آوری نهفته است. اگر تاب‌آوری صرفا به‌عنوان توان تحمل مردم تعریف شود، به تدریج به مفهومی یک‌سویه تبدیل خواهد شد؛ اما اگر تاب‌آوری به‌عنوان یک مسئولیت مشترک میان دولت و جامعه در نظر گرفته شود، آنگاه معنا و کارکرد متفاوتی پیدا می‌کند.

در چنین شرایطی، نخستین اصل، شفافیت است. مردم بیش از آنکه از واقعیت‌های تلخ آسیب ببینند، از ابهام و تناقض آسیب می‌بینند. تجربه بسیاری از کشورها نشان داده است حتی در دشوارترین شرایط، بیان صادقانه واقعیت‌ها می‌تواند به افزایش اعتماد عمومی کمک کند. جامعه‌ای که احساس کند با او صادقانه سخن گفته می‌شود، آمادگی بیشتری برای همراهی خواهد داشت.

اصل دوم، مشارکت است. مردم نباید صرفا دریافت‌کننده تصمیمات باشند. هر اندازه نهادهای مدنی، گروه‌های اجتماعی، دانشگاهیان، فعالان اقتصادی و سایر بخش‌های جامعه در فرایند تصمیم‌سازی و گفت‌وگو نقش بیشتری داشته باشند، احساس تعلق و مسئولیت جمعی نیز افزایش خواهد یافت. مشارکت نه‌تنها کیفیت تصمیمات را ارتقا می‌دهد، بلکه از هزینه‌های اجتماعی اجرای آنها نیز می‌کاهد.

اصل سوم، همدلی عملی است. در شرایط بحران، رفتار نمادین مسئولان اهمیت فراوانی پیدا می‌کند. جامعه به دقت مشاهده می‌کند که مدیران و تصمیم‌گیران چگونه زندگی می‌کنند، چه میزان از دشواری‌ها را درک می‌کنند و تا چه حد خود را در سرنوشت مردم شریک می‌دانند. گاه یک اقدام نمادین می‌تواند تأثیری بیش از یک سیاست اقتصادی گسترده بر افکار عمومی داشته باشد.

اصل چهارم، عدالت در سیاست‌گذاری است. هر برنامه‌ای که برای مدیریت بحران طراحی می‌شود، باید از منظر عدالت اجتماعی نیز ارزیابی شود. سیاست‌هایی که بار اصلی فشار را بر دوش اقشار آسیب‌پذیر قرار می‌دهند، حتی اگر در کوتاه‌مدت کارآمد به نظر برسند، در بلندمدت سرمایه اجتماعی را تضعیف خواهند کرد.

در نهایت، باید پذیرفت که مهم‌ترین سرمایه ایران در مواجهه با بحران‌های پیش‌رو، نه صرفا منابع طبیعی، توان نظامی یا ظرفیت‌های اقتصادی -که البته همه این موارد لازم و ضروری است- بلکه سرمایه اجتماعی آن است. سرمایه اجتماعی همان شبکه اعتماد، همبستگی و احساس تعلق مشترکی است که دولت و جامعه را به یکدیگر پیوند می‌دهد. هرچه این سرمایه تقویت شود، کشور توان بیشتری برای عبور از فشارهای بیرونی و درونی خواهد داشت و هرچه این سرمایه فرسوده شود، حتی مسائل کوچک نیز می‌توانند به بحران‌های بزرگ تبدیل شوند.

از این‌رو، شاید مهم‌ترین پرسش در شرایط جنگ، تورم یا سایر بحران‌های ملی، این نباشد که مردم تا چه اندازه می‌توانند تحمل کنند، بلکه این باشد که چگونه می‌توان میان دولت و جامعه رابطه‌ای مبتنی بر اعتماد، عدالت و مشارکت ایجاد کرد و در حفظ آن کوشید تا تحمل به همکاری تبدیل شود و تاب‌آوری از یک الزام ناخواسته به یک اراده جمعی برای عبور از بحران بدل شود؟ در چنین صورتی، تاب‌آوری نه ابزاری برای ادامه وضعیت دشوار، بلکه پلی برای رسیدن به شرایطی بهتر خواهد بود.

تنگه هرمز؛ از بازی مجموع صفر تا همزیستی منافع

ادامه از صفحه اول

کشورهایی مانند ترکیه در تنگه بسفر، استرالیا در تنگه تورس و کانادا در مسیرهای دریایی شمالی، دقیقا براساس همین سازوکار، خدمات ناوبری، ایمنی و زیست‌محیطی ارائه می‌دهند و در ازای آن هزینه دریافت می‌کنند. اما وقتی سخن از تعریف سازوکاری مشابه برای تنگه هرمز به میان می‌آید، همان رویه‌های بین‌المللی نادیده گرفته می‌شود و موضوع در قالب «اخلال در آزادی کشتیرانی» یا «تهدید» روایت می‌شود. این وضعیت نشان می‌دهد که مسئله اصلی، نه صرف حقوق عبور، بلکه چگونگی توزیع منافع اقتصادی مترتب بر این آبراه است.

در یک چشم‌انداز کلی، پرسشی که می‌توان مطرح کرد، این است: الگوی مطلوب برای مدیریت تنگه هرمز، الگویی مبتنی بر رقابت و کنترل یک‌جانبه است یا الگویی مبتنی بر همکاری و تعریف منافع مشترک؟ در نظریه بازی‌ها، مفهوم «بازی بدون مجموع صفر» به وضعیتی اشاره دارد که در آن، سود یک طرف لزوما به معنای زیان طرف دیگر نیست و می‌توان از مسیر همکاری، ارزشی فراتر از سهم‌خواهی یک‌جانبه خلق کرد. در چنین چارچوبی، امنیت و خدمات مرتبط با تنگه هرمز می‌تواند نه به‌عنوان یک تهدید برای دیگران، بلکه به‌عنوان یک کالای عمومی بین‌المللی تعریف شود؛ کالایی که هزینه و فایده آن میان ایران، عمان و جامعه جهانی به‌طور عادلانه توزیع می‌شود. این تغییر رویکرد، نه‌تنها با اصول حقوق بین‌الملل و رویه‌های موجود سازگار است، بلکه می‌تواند به کاهش تنش‌ها، افزایش قابلیت پیش‌بینی‌پذیری در بازار انرژی و تثبیت جایگاه سازنده ایران در نظم منطقه‌ای و جهانی کمک کند.

در نهایت، آنچه تجربه‌های تاریخی و داده‌های معاصر پیش‌روی ما می‌گذارند، این است که پایدارترین مسیر برای بهره‌برداری از یک شاهراه حیاتی، نه در انحصار آن، بلکه در تبدیل آن به بستری برای همکاری و همزیستی منافع است. تنگه هرمز می‌تواند با مدیریتی هوشمندانه و آینده‌نگر، از یک نقطه بالقوه بحران، به نمادی از همکاری منطقه‌ای و بین‌المللی بدل شود.

یادآوری حفظ کرامت کلیمیان ایران

ادامه از صفحه اول

این را هم نباید از نظر دور داشت که این دسته از هم‌وطنان، یعنی ایرانیان کلیمی، مانند دیگر ایرانیان از پیامدهای پیچیده جنگ و تحریم بی‌سهم نیستند و مانند همه ایرانیان متحمل درد، رنج و فشارهای فراوان ناشی از تحریم‌ها و جنگ هستند و اخلاقی نیست که این مهم مورد توجه دست‌اندرکاران قرار نگیرد. همچنین یهودیان را معادل اسرائیل قراردادن، می‌تواند در میان رسانه‌های جمعی و افکار عمومی جهانی به نفع اسرائیل تمام و به یهودستیزی تعبیر شود، در حالی که سابقه همزیستی برادرانه ایرانیان و ازجمله همزیستی پیروان ادیان گوناگون با هم و با یهودیان در ایران پدیده‌ای ریشه‌دار و تاریخی است و نباید اجازه داد با برخی موضع‌گیری‌های بذر اختلاف میان پیروان ادیان گوناگون کاشته شود.

جنگ بالاخره به اتمام می‌رسد و آنچه باقی می‌ماند ملتی است که علی‌رغم تنوع در اعتقادات دینی و مذهبی، هزاران سال است با یکدیگر زیسته‌اند و تقدیرشان این است که با یاری یکدیگر و دوش به دوش هم، ایران عزیزمان را آباد کنند.

تهدید بلوک شرق و سیاست‌های واشینگتن، آلمان و ژاپن را در مسیر توسعه تسلیحاتی قرار داد

عبور از آرمان‌گرایی

شرق: هشت دهه پس از فروپاشی محور متحدین در جنگ جهانی دوم، توکیو و برلین با عبور از آرمان‌گرایی پس از جنگ، پروژه بازسازی پرشتاب ماشین نظامی خود را کلید زده‌اند. به این ترتیب، تاریخ در حال تکرارشدن است، اما این بار نه برای کشورگشایی، بلکه برای بقا. آلمان و ژاپن دریافتند صلح محصول تجارت آزاد نیست، بلکه نیازمند قدرت آتش مهارنشدنی در برابر روسیه و چین است.

در سال ۱۹۴۰، امپراتوری‌های آلمان و ژاپن اتحادی را پایه‌گذاری کردند که با نام «قدرت‌های محور» شناخته شد؛ اتحادی که بر پایه تقابل مشترک با ایالات متحده شکل گرفت. آنها یک جنگ جهانی را به راه انداختند و در نهایت با شکست روبه‌رو شدند و شهروندان این کشورها در ۸۵ سال گذشته، با ارتش‌هایی تحلیل‌رفته و وابستگی سنگین به دشمن پیشین خود یعنی آمریکا برای تأمین امنیت، زندگی کردند. اکنون اما نگرانی فزاینده هر دو کشور از سیاست‌های آمریکا بار دیگر آشکار شده و این مسئله با هراس شدید از ظهور قدرت‌هایی سلطه‌جو مانند چین و روسیه گره خورده است. در پی این تغییر موازنه، توکیو و برلین با شتابی دیوانه‌وار در حال بازسازی ارتش‌های خود هستند و بار دیگر پیوندهای نظامی و استراتژیک میان خود را مستحکم می‌کنند. انتظار می‌رود این همکاری در نشست رهبران گروه هفت در اویان فرانسه طی روزهای پیش‌رو شتاب بیشتری به خود بگیرد. این شراکت از هم‌اکنون مواردی نظیر به اشتراک‌گذاری دانش فنی، فناوری و تسلیحات پیشرفته مانند پهپادها و بالگردها را شامل می‌شود که برای تلاش‌های متقابل دو کشور در مسیر تجدید ساختار نظامی، حیاتی ارزیابی می‌شود. البته این رویداد به‌هیچ‌وجه به معنای احیای «قدرت‌های محور» پیشین نیست. این بار ژاپن و آلمان از موضعی کاملا تدافعی در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند؛ به‌گونه‌ای که برلین از مقاومت اوکراین در برابر تهاجم روسیه پشتیبانی می‌کند و توکیو در برابر تهدیدات روزافزون چین و کره شمالی در آماده‌باش به سر می‌برد. آنها در این مسیر با قدرت‌های میانی هم‌فکر خود نظیر بریتانیا، کانادا و فرانسه در گروه هفت همراه شده‌اند که در جنگ جهانی دوم دشمن آنها محسوب می‌شدند. این کشورها اکنون خود را به عنوان مدافعان نهادها و قوانین بین‌المللی معرفی می‌کنند که سدی در برابر رفتارهای زورگویانه کشورهایی مانند چین و روسیه هستند. همان‌طورکه بوریس پیستوریوس، وزیر دفاع آلمان، در ماه مارس در یک پایگاه دریایی ژاپن تأکید کرد، کشورهایی نظیر آلمان و ژاپن که همچنان به نظم بین‌المللی مبتنی بر قانون پایبند هستند، باید بیش از پیش به یکدیگر نزدیک شده و مواضع خود را به‌روشنی اعلام کنند.

تغییر سیاست

هم آلمان و هم ژاپن پس از ویرانی‌های به‌جامانده از جنگ جهانی دوم، تمرکز اصلی خود را بر بازسازی شهرهای ویران‌شده و تقویت رشد اقتصادی معطوف کردند. آنها به ایالات متحده و دیگر متحدان غربی اجازه دادند بخش عمده‌ای از بار سنگین تأمین امنیت شهروندانشان را بر دوش بکشند. پس از تقسیم آلمان، واشینگتن پایگاه‌های نظامی عظیمی در آلمان غربی تأسیس کرد و ده‌ها هزار سرباز را در این کشور که خط مقدم نبرد در جنگ سرد با اتحاد جماهیر شوروی بود، مستقر کرد. اگرچه دولت‌های آلمان شرقی و غربی ارتش‌های بزرگ خود را حفظ کردند، اما پس از فروپاشی دیوار برلین و پایان جنگ سرد، آلمانِ متحد بخش اعظم منابع مالی خود را به‌جای توسعه نظامی، صرف برنامه‌های اجتماعی کرد. ژاپنِ پس از جنگ نیز قانون اساسی تحمیلی آمریکا را که تحت نظارت ژنرال داگلاس مک‌آرتور تدوین شده بود، پذیرفت. این قانون ژاپنی‌ها را وادار به چشم‌پوشی از جنگ کرد و نگهداری از نیروهای مسلح را به‌جز برای مقاصد صرفا دفاعی ممنوع ساخت. این محدودیت به شکل‌گیری «نیروهای دفاع از خود» انجامید که تا امروز عنوان رسمی ماشین نظامی این کشور باقی مانده است. در دهه‌های پس از جنگ، جریان‌های ضدنظامی‌گری در هر دو کشور قدرت گرفتند و آرمان‌های صلح‌طلبانه، دیپلماسی نرم، تجارت آزاد و تبادلات فرهنگی را ترویج کردند.

با این حال، این خوش‌خیالی سیاسی در سال‌های اخیر به‌شدت رنگ باخته است؛ به‌ویژه پس از تهاجم تمام‌عیار روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ و سیاست‌های نظامی و اقتصادی به‌شدت تهاجمی چین تحت رهبری شی جین‌پینگ. تهدیدهای دونالد ترامپ مبنی بر نادیده‌گرفتن تعهدات امنیتی در اروپا و اشتیاق او برای انعقاد توافق تجاری با شی جین‌پینگ، روند تجدید ساختار نظامی در هر دو کشور آلمان و ژاپن را تسریع کرد. توماس برگر، استاد دانشگاه بوستون که با نیویورک‌تایمز گفت‌وگو کرده، معتقد است شکست در جنگ جهانی دوم، ایدئال‌ها و باورهای این دو کشور به امپراتوری و نظامی‌گری را در هم شکست. اما تغییرات اخیر در چشم‌انداز امنیتی جهان و بی‌ثباتی سیاست‌های ترامپ، موجی از اضطراب و فوریت را در میان رهبران جدید و محافظه‌کار این کشورها ایجاد کرده است. برگر تأکید می‌کند این هراس منطقی وجود دارد که ایالات متحده ممکن است آنها را قربانی منافع خود کند.

خیزش نظامی در برلین و توکیو

فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان، اندکی پیش از روی کار آمدن در یک سال گذشته، تلاش موفقی را برای تعلیق محدودیت‌های استقراض دولتی آلمان با هدف افزایش چشمگیر بودجه نظامی رهبری کرد. با این روند، تا چند سال آینده هزینه‌های نظامی ماشین جنگی آلمان می‌تواند از مجموع بودجه نظامی فرانسه و بریتانیا فراتر رود. از سوی دیگر، ژاپن با وجود اینکه نیمی از بودجه آلمان را به ارتش اختصاص می‌دهد، با بودجه سالانه ۵۸ میلیارد دلاری، همچنان یکی از بزرگ‌ترین قدرت‌های نظامی جهان به شمار می‌رود. سانائه تاکایچی، نخست‌وزیر محافظه‌کار ژاپن، در سال گذشته با تکیه بر شعارهای ملی‌گرایانه برای احیای قدرت ارتش به پیروزی رسید. او موشک‌های دوربرد با قابلیت هدف قراردادن خاک چین را در جنوب ژاپن مستقر و ممنوعیت‌های پس از جنگ جهانی دوم درباره صادرات تسلیحات را لغو کرد. مرتس و تاکایچی هر دو بر حفظ روابط گرم با ترامپ تأکید دارند، اما هم‌زمان برای ائتلاف‌های نظامی به گزینه‌هایی فراتر از واشینگتن نیز چشم دوخته‌اند. ژاپن اخیرا یک توافق ۶.۵ میلیارد دلاری برای تأمین ناوهای جنگی استرالیا نهایی کرده و در حال مذاکره با فیلیپین و اندونزی برای صادرات ناو جنگی است. آلمان نیز در توسعه و استقرار تسلیحات جدید روابط نزدیکی با اوکراین برقرار کرده و از فرانسه برای دستیابی به بازدارندگی هسته‌ای درخواست کمک کرده است. پکن و مسکو با نگرانی از این تحولات، تاکایچی را به تلاش برای احیای نظامی‌گری دوران جنگ جهانی متهم کرده‌اند. اما او با اشاره به تهدید چین و کره شمالی تصریح کرده است سیاست‌هایش یک ضرورت حیاتی است، زیرا ژاپن با وخیم‌ترین و پیچیده‌ترین شرایط امنیتی پس از آن دوران روبه‌رو است. تاکایچی تأکید کرد هیچ کشوری دیگر نمی‌تواند به‌تنهایی صلح و امنیت خود را تضمین کند. افکار عمومی آلمان سریع‌تر از ژاپنی‌ها ضرورت تجدید ساختار نظامی را پذیرفته‌اند. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد اکثریت آلمانی‌ها جهان امروز را خطرناک‌تر از دوران جنگ سرد می‌دانند و دوسوم جمعیت از افزایش بودجه ارتش حمایت می‌کنند؛ هرچند ارتش این کشور در جذب نیروهای جوان با چالش مواجه است. در مقابل، در بهار سال جاری ده‌ها هزار نفر در توکیو علیه سیاست‌های امنیتی تاکایچی و توسعه نظامی ژاپن تظاهرات کردند. آلکساندرا ساکاکی، پژوهشگر مؤسسه امور بین‌الملل و امنیت آلمان در برلین، معتقد است تسلیح مجدد، نیازمند تغییرات بنیادی‌تر در ذهنیت مردم آلمان و ژاپن است؛ به‌ویژه اگر مقامات به سیاست‌هایی نظیر خدمت اجباری سربازی روی آورند. او پرسشی حیاتی را مطرح می‌کند: «آیا آنها آماده نبرد خواهند بود؟ ژاپن و آلمان نیازمند حمایت افکار عمومی از این چشم‌انداز هستند». در این میان، واشینگتن از تغییر رویکرد برلین و توکیو استقبال کرده است. ترامپ مدت‌هاست به متحدان خود فشار می‌آورد تا هزینه‌های دفاعی خود را تأمین کنند. او در دیدار سال گذشته با مرتس از افزایش بودجه نظامی آلمان استقبال کرد؛ هرچند با کنایه افزود این تجدید قوای نظامی شاید برای رهبران آمریکایی که آلمان نازی را شکست دادند چندان خوشایند نباشد.

رهبران گروه هفت در اویان فرانسه گرد هم می‌آیند

تمرکز بر چالش‌های ناتو، خاورمیانه و اوکراین

شرق: رئیس‌جمهور ایالات متحده روز سه‌شنبه در نشست کاری گروه هفت در اویان فرانسه با ولودیمیر زلنسکی دیدار می‌کند، اما برنامه رسمی برای گفت‌وگوی دوجانبه وجود ندارد. این اجلاس بر پایان‌دادن به جنگ اخیر در خاورمیانه و مهار تهدیدهای امنیتی متمرکز خواهد بود.

یک مقام ارشد دولت آمریکا با شرط ناشناس‌ماندن اعلام کرد که دونالد ترامپ صبح روز سه‌شنبه در یک نشست کاری با رهبران گروه هفت و رئیس‌جمهور اوکراین شرکت خواهد کرد. اجلاس گروه هفت از پانزدهم تا هفدهم ژوئن در اویان فرانسه برگزار می‌شود و بر اساس برنامه‌ریزی‌ها، ترامپ دیدارهای دوجانبه‌ای در حاشیه این نشست با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه و همچنین رهبران قطر، امارات متحده عربی، مصر و هند خواهد داشت. با این حال هنوز هیچ دیدار دوجانبه رسمی میان ترامپ و زلنسکی در دستور کار گروه هفت قرار نگرفته است، هرچند احتمال رویارویی آنها در حاشیه نشست وجود دارد.

پس از پایان اجلاس در عصر چهارشنبه، رئیس‌جمهور آمریکا به دعوت مکرون در کاخ ورسای واقع در غرب پاریس در یک ضیافت شام شرکت می‌کند. دفتر رئیس‌جمهور فرانسه اعلام کرده است که این ضیافت با هدف گرامیداشت دویست‌وپنجاهمین سالگرد استقلال آمریکا به عنوان نماد دوستی فرانسه و آمریکا برگزار می‌شود؛ جایی که معاهده استقلال ایالات متحده در سال ۱۷۸۳ به امضا رسید.

پایان هیاهوی رسانه‌ای در ناتو

تمرکز رئیس‌جمهور آمریکا از زمان آغاز حملات اواخر فوریه ایالات متحده و اسرائیل به ایران، از تلاش‌ها برای پایان‌دادن به جنگ روسیه و اوکراین منحرف شده است. این درگیری جدید در خاورمیانه از ماه آوریل تحت یک آتش‌بس شکننده قرار دارد. با وجود این تغییر تمرکز، یک مقام ارشد آمریکایی تأکید کرد که ترامپ تنها رهبر جهان است که توانایی پایان‌دادن به جنگ میان مسکو و کی‌یف را دارد، هرچند جزئیات بیشتری در این باره ارائه نکرد. در همین حال، وضعیت گفت‌وگوهای ایالات متحده و ایران با هدف پایان‌دادن به جنگ خاورمیانه، دغدغه غالب در اجلاس گروه هفت خواهد بود.

یکی از موضوعات محوری در میان حاضران، مشارکت فرانسه و بریتانیا در عملیات پاک‌سازی مین در تنگه هرمز است. این آبراه حیاتی که مسیر تجارت جهانی نفت و کود شیمیایی به شمار می‌رود، به دلیل جنگ به صورت عمده با ایجاد مانع و مزاحمت روبه‌رو شده است. در همین زمینه، مقام آمریکایی تنش‌های ادعایی میان ترامپ و متحدانش بر سر تعهد ایالات متحده به ناتو را کم‌اهمیت جلوه داد؛ ائتلافی که رهبران آن حضور پررنگی در فرانسه خواهند داشت. او تصریح کرد که گفت‌وگوهای خصوصی با دولت‌های متحد در ناتو بسیار راحت پیش می‌رود و شرایط به‌هیچ‌وجه شبیه آنچه رسانه‌ها با هیجان و اغراق ارائه می‌دهند، نیست. این مقام ارشد افزود که واشینگتن از روند انتقال بار مالی به دوش متحدان بسیار خشنود است و نیاز دارد تا شاهد موارد بیشتری از این دست باشد.

یک مقام دیگر آمریکایی از اقدام فرانسه برای قراردادن ناترازی‌های تجاری در دستور کار اجلاس قدردانی کرد. این موضوع یک محور مرکزی برای ترامپ است که کارزار حمایت‌گرایی جهانی خود را با محوریت اعمال تعرفه‌های وارداتی

گزارش

حمله مجدد به ضاحیه بیروت

نخست‌وزیر و وزیر جنگ اسرائیل اعلام کردند که اسرائیل به پایتخت لبنان حمله کرده‌است. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر و یسرائیل کاتس، وزیر جنگ اسرائیل با صدور بیانیه‌ای این حمله وحشیانه به پایتخت لبنان را تأیید کردند. به نوشته الجزیره، در این بیانیه آمده‌است: «ارتش اسرائیل حمله‌ای را علیه اهداف حزب‌الله در حومه جنوبی آغاز کرد... ما زیرساخت‌های حزب‌الله در حومه جنوبی را با دقت هدف قرار دادیم... اسرائیل حملات علیه خود را تحمل نخواهد کرد».

این در حالی است که پیش از این حمله به بیروت از سوی ایران به عنوان خط قرمز عنوان شده بود و مقام‌های ایران تصریح کرده بودند که در صورت حمله به پایتخت لبنان، اسرائیل را هدف قرار خواهند داد.

خبرنگار المیادین اعلام کرد: «در حمله اسرائیل به ضاحیه جنوبی بیروت که یک ساختمان پنج طبقه را در منطقه الغبیری هدف قرار داد، حداقل سه نفر شهید و ۱۵ نفر زخمی شدند». رسانه‌های اسرائیلی ادعا کردند هدف حمله ضاحیه یک فرمانده ارشد در واحد ارتباطات حزب‌الله بوده است. سازمان پخش اسرائیل گزارش داد که حمله به ضاحیه جنوبی بیروت توسط دو هواپیمای جنگی انجام شده است که چهار موشک هدایت‌شونده شلیک کرده‌اند. این در حالی است که فرماندهی جبهه داخلی اسرائیل گزارش داد که سطح هشدار را به بالاترین درجه رسانده است، بدون اینکه هیچ تغییری در دستورالعمل‌های داده‌شده به عموم تاکنون ایجاد شده باشد.

در شمال اسرائیل وضعیت هشدار اعلام شده است که تا چندین کیلومتر در خاک دشمن امتداد دارد. نیروی هوایی و سامانه‌های پدافند هوایی در حالت آماده‌باش هستند. طبق گزارش‌های اولیه، برخی از پایگاه‌های نظامی ممکن است دستورالعمل‌هایی برای محدودکردن رفت‌وآمد در داخل محوطه خود دریافت کرده باشند.

در این راستا آکسیوس به نقل از مسئولان آمریکایی و اسرائیلی گزارش داد که اسرائیل قبل از حمله به بیروت به فرماندهی مرکزی آمریکا اطلاع داده بود.

رسانه‌های اسرائیلی نوشتند: کابینه امنیتی جلسه تکمیلی خود را در سالن «کریا» در تل‌آویو برگزار خواهد کرد. در همین حال، حزب‌الله لبنان اعلام کرد که با یک فروند پهپاد انتحاری، موضع جدید توپخانه ارتش اسرائیل را در منطقه «مزرعه سردا» هدف قرار داده است. حزب‌الله همچنین در عملیاتی دیگر، تجمعاتی از خودروهای نظامی و نظامیان اسرائیلی را در حومه جنوب غربی شهرک «مجدل زون» هدف حملات موشکی چندمرحله‌ای و رگباری خود قرار داد.

شماره: ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۱۳۳۱ تاریخ: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک فلاورجان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۰۹۶۳ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فلاورجان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حمید اسماعیلی باغکمه فرزند اکبر بشماره شناسنامه ۶۱ صادره از در ششدانگ یکقطعه زمین کشاورزی با کاربری اراضی مزروعی بدون درج اعیانی به مساحت ۹۶۵/۵۵ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۳۹ اصلی واقع در باغکمه بخش ۹ حوزه ثبت فلاورجان خریداری از مالک رسمی حاجی محمد اسماعیلی فرزند محمد علی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۱۰
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۲۵
شناسه آگهی: ۲۱۹۱۵۸۱

عباس عزیزی دیماندول - رئیس ثبت اسناد و املاک ۱۶۱۳

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره۱۴۰۵۶۰۳۱۶۰۱۴۰۰۲۷۰۸مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای افشین مربدی چشمه گچی فرزند هادی در ششدانگ یک قطعه زمین محصور و ساختمان احداثی در آن به مساحت ۴۳۶،۱۶ مترمربع در پلاک ۲۵۱ اصلی قریه ی گنداب (معروف به علی آباد) واقع در بخش سه حومه خریداری از مالک رسمی آقای رشید رحیمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۱۸۱۴/ م الف/ ۱۲

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/ ۰۳/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۱۰

شهریار خدری
رئیس ثبت اسناد و املاک ۱۹۶۲

گواهینامه، برگ سبز، سند کمپانی و کارت خودرو جک s3 سفید مدل ۱۴۰۲ به شماره پلاک ۴۷ایران۱۲۵ل۶۹ شماره شاسی NAKSG7429P8138877 و شماره موتور HFC4CB6.3DP0007021 به نام محمود عمرانی با کد ملی ۰۳۲۱۹۴۹۵۴۰ در ۱۴۰۵/۰۳/۲۰ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک /دو مرحله ای
فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای تهیه مصالح، حمل، نصب و ساخت فاز اول ساختمان خدمت کمردشت

مدیریت امور عشایر استان تهران در نظر دارد فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای تهیه مصالح، حمل، نصب و ساخت فاز اول ساختمان خدمت کمردشت)... به شماره ۲۰۰۵۰۰۳۰۴۲۰۰۰۰۰۲ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:
- تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۵/۰۳/۲۴
- مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۵/۰۳/۲۶
- مهلت ارسال پیشنهادات: ۱۴۰۵/۰۴/۱۰
- زمان بازگشایی پاکت ها: ۱۴۰۵/۰۴/۱۰

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ضمانت نامه بانکی به مبلغ ۴،۰۱۸،۲۴۶،۵۷۹ ریال

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه : تهران خیابان ولی عصر، خیابان دمشق، خیابان برادران مظفرشمالی، مدیریت امور عشایر استان تهران شماره تماس ۰۲۱۸۶۰۳۶۱۳۰ داخلی ۱۰۳